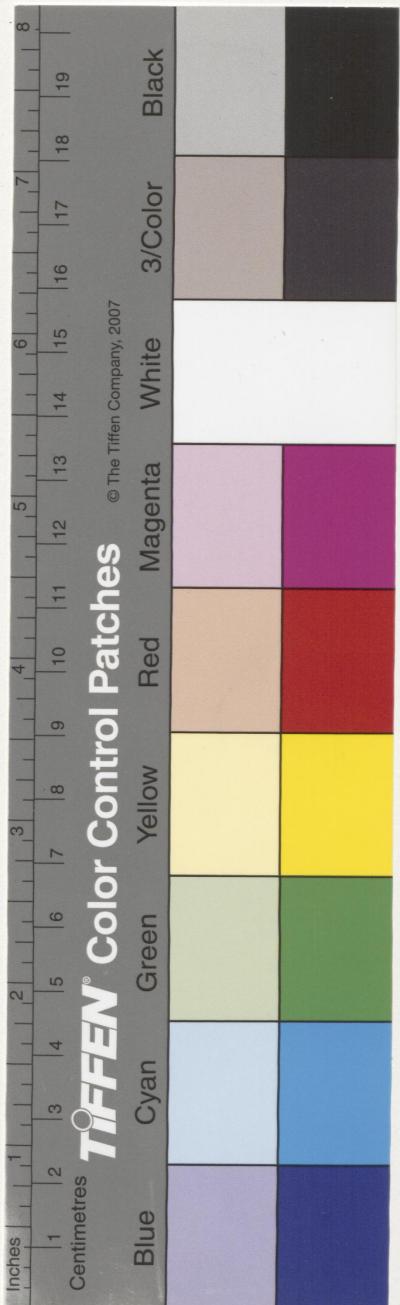

Den 27de okt.

Kära vörda Morfar.

Igen är jag trängen att komma fram med en bekräftan om penningar. Det är nämligen så, att vår andra resa med inspektör Yrjö-Koskinen börjar i mardag och jag hörde ju till dess ha pengar. Till förra resan bekräftade jag 75 mark och af dem gingo 28,40 till resorna, 23,35 till mat och nattquarter, 2,00 till drickspengar och 1,50 till ett telegram till tant Anna. Således gjorde jag af med 55 mk. 25 poni. Af återstoden har jag betalat reparation af min vintersalta med 8,50, så att jag har ungefärl 10 mk igvar. Nog troj jag, att jag måste betja morfar om 60 mk, igen ty under sista resan åto vi ej en enda middag på egen bekostnad, utan bjödtes alltid af lättarene elur af major direktions medlem. Men man kan inte lita

ja, att det igen går så. Nog tycker jag det är svårt att igen begåda snycket af morfar, men morfar var ju så vanlig och lofrade betala mina resor.

Om jag kunde få penningarna redan i morgon, så vore jag tacksam, men gär det ej än att jag får dem först an i förmorgon, så är jag ändå också tacksam. Jag har hittat hänt - enl. pappas förslag - resa till Borås i lördag, då vi ha los här i institutet.

Men nu måste jag sluta för att möjligen ännu få detta brev ifrån till Lindeman. Många hälsningar till morfar Torni och till cotta.

Morfar

Michael.

P.s. Stipendiet har jag ansökt och är nu också medlem i akademiska orkestern, där jag slår punkt (!!).

